

Tuần Báo Vô Vi

9 tháng 7 năm 2017

Số 350

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Nhìn thấy cảnh khổ động lòng muốn cứu tại sao ?
2. Thắng thế là sao ?
3. Tự nhiên và hồn nhiên hình thành là sao ?
4. Tại sao càng từ bi lại càng độ người có ác ý ?
5. Đại hội dành riêng cho những người thật tâm tu học hay là những người phá hoại ?
6. Người chơn tu có cần người phá khuấy không ?
7. Duyên lành là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 22/09/99 6 : 00 AM 1) Hỏi: Nhìn thấy cảnh khổ động lòng muốn cứu tại sao ? Đáp: Thừa tình người liên hệ với Trời và Đất thấy khổ ai cũng muốn cứu, gốc từ bi lúc nào cũng cảm động. Kệ : Động lòng muốn giúp người đau khổ Gốc gác tình thương muốn cứu bồ Thảm hại chính mình không sửa tiến Thành tâm tu luyện nguyện Nam Mô.	Atlantic city, 23/09/99 4 : 25 AM 2) Hỏi: Thắng thế là sao ? Đáp: Thừa thắng thế là được nhiều người tín nhiệm lại càng phải gánh vác nhiều, nghiệp lực bắt buộc phải gia tăng, khó khăn càng phải giải quyết. Kệ : Học hỏi triền miên duyên tạo động Tưởng làm đắc thế phải chờ mong Đâu dè đi xuống không hay biết Khổ trí bức tâm lại ước mong.
Atlantic city, 24/09/99 8 : 10 AM 3) Hỏi: Tự nhiên và hôn nhiên hình thành là sao ? Đáp: Thừa nguyên lý của Trời Đất chuyển chiếu hình thành sự thật, mỗi mỗi đều bởi nhứt không mà hình thành. Kệ : Nguyên lý sanh tồn bởi nhứt không Quân bình thanh tịnh chẳng cầu mong Đường đường chính chính tâm thành đạo Thức giác trùng tu chẳng ước mong.	Atlantic city, 25/09/99 1 : 40 AM 4) Hỏi: Tại sao càng từ bi lại càng độ người có ác ý? Đáp: Thừa người có ác ý vẫn được sự tận độ của Trời Phật, chiếu ánh sáng cho tâm linh tự thức. Kệ : Thức tâm tự kiểm tự hành phê Giải giới minh tâm uyển chuyển về Lý đạo thâm sâu duyên tự thức Sửa tâm tự tiến thuận muôn bề.
Atlantic city, 25/09/99 4 : 50 AM 5) Hỏi: Đại hội dành riêng cho những người thật tâm tu học hay là những người phá hoại ? Đáp: Thừa đại hội là do những người thành tâm tu học và xây dựng, ngoài tinh thần đó xin miễn tham dự. Kệ : Không tu chẳng (đón) tiếp không thành đạt Giải tỏa phiền ưu nguyện góp phần Sóng gió không thành gieo đại nạn Bình tâm thanh tịnh tự tâm tầm.	Atlantic city, 26/09/99 5 : 00 AM 6) Hỏi: Người chơn tu có cần người phá khuấy không ? Đáp: Thừa người chơn tu cần sự thanh tịnh hơn là động loạn. Kệ : Thực hành thanh tịnh giải mê mù Dứt khoát tâm tu tránh động ngu Ai giỏi ai tài ta chẳng động Minh tâm kiến tánh thật lòng tu.
Atlantic city, 27/09/99 6 : 05 AM 7) Hỏi: Duyên lành là sao ? Đáp: Thừa duyên lành là thuận ý đất trời trong xây dựng. Kệ : Triền miên học hỏi tạo duyên lành Nghịch ý không tu chẳng có thanh Duyên mất tình đời không tiến được Thành tâm tu tập trí tâm thành.	

MẪU ÁI 65

Mỗi năm mỗi ước mỗi mong
Tâm con hướng thượng mở tròn nhãn quang
Cảm thông địa ngục thiên đàng
Tâm chơn cảnh giác mở màn tiến thân.

Sự ước nguyện của nhơn loại luôn luôn đứng trong dung điểm cầu tiến, thắc mắc và tìm hiểu mọi quyền năng của Tạo hóa.

Trí tâm cởi mở chẳng xa
Vui hòa tứ quý ta bà tới nơi
Minh tâm hiểu lý hiểu đời
Nơi nào cũng thế cũng trời cũng ta.

Nhơn vô lượng cũng như vật vô tri. Nếu ta muốn cho trí tâm được cởi mở thì ta nên nói rộng lượng độ làm người, hầu mới hòa cảm được với mọi quyền năng giữa người và người.

Xét xem hoa cỏ vui tươi
Làm người sân hận vậy người muốn chi?
Nhãn tiền thắng cảnh uy nghi
Nội tâm cũng có sanh vì thế sanh.

Sự ảnh hưởng tốt đẹp khắp nơi: từ bản thể cho đến vạn vật đều đã kết tinh bởi tình thương và đoàn kết thì mới thành tựu được. Nhưng thường thường tâm người bị lôi cuốn bởi sự tham sân, cho nên tự cắt xén tình thương, rồi đâm ra đổ vỡ, phạm rồi tái phạm!

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 20/2/1972)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

PHAN ĐÌNH PHÙNG

Phan đình Phùng là trường hợp điển hình “đời đạo song tu” của Vô Vi. Anh mất vì bệnh khoảng năm 2014, trong lễ rằm tro của anh xuống biển, có nhiều bạn đạo Nam Cali tham dự. Có một tối, tôi gặp anh trong giấc thiền.

1. GIA CẢNH. Anh Phùng tu từ thập niên 1980, có một vợ là chị Thanh Trúc và hai người con gái. Cả gia đình đều tu Vô Vi. Anh ruột của chị Trúc là Khanh, cũng là một người tu Vô Vi, đóng góp cho Lá Thư Vô Vi (1986), và từng tu học tại t/v Vĩ Kiên. Trong quá khứ, tôi từng gặp qua anh Phùng tại nhà in Vô Vi và 4 bạn đạo này, nhưng không có tham dự đám tang của anh.

2. HIỆN TƯỢNG SIÊU HÌNH. Trong giấc thiền khuya 11/6/2017 (3 năm sau khi anh mất), tôi thấy Đức Thầy dắt anh Phùng đến nhờ bộ đầu của tôi để về Trời: Chon hồn đến luân xa Nê Hườn, Thánh Thai (Mô Ni Châu) đến Trung Tâm Chân Mây (lúc còn sống đã tu được Mô Ni Châu, xuất hồn về được Thánh Giới). Còn thiếu phần Vía của anh, chắc được về tầng 2 Thánh Giới, không cần “phi trường” của tôi hỗ trợ.

A. Chon hồn. Đức Thầy cho tôi nghe **phần hồn của tôi** hỏi chon hồn của PĐP:

- *Lúc còn sống, mỗi tháng gần bà xã mấy lần?*
- *5, 7 tháng mới gặp nhau một lần! Chon hồn PĐP trả lời.*
- *Thời gian giữ tinh lâu nhất là bao lâu? Phần hồn của tôi hỏi.*
- *Khoảng 2 năm. PĐP trả lời.*

Đức Thầy phán:

- *Như vậy cũng giải được rồi. Để (Đức Thầy) đưa về chỗ của Kiều Hòa.*

Đức Thầy dùng luân xa Nê Hườn của tôi để đưa chon hồn của PĐP về Côn Lôn Sơn thuộc Trung Thiên (chỗ có bà Lê thị Nhiễm và bác Châu đạt Thành).

B. Mô Ni Châu. Mô Ni Châu của PĐP xin Đức Thầy được ở lại để độ bà xã và hai con (chắc định mỗi ngày đến lấy thanh điển của tôi cho vợ con vì lúc Đức Thầy về thiền viện Vĩ Kiên lần cuối, anh N Q Vinh có chở tôi đến quán kem của Phùng ăn mà không trả tiền). Đức Thầy dạy:

- *Thằng Võ có bao nhiêu điển mà giúp. Phải về trên đó trước rồi mới xuống độ vợ con được.*

Đức Thầy dùng luân xa **giữa trán** của tôi để đưa Mô Ni Châu của PĐP về Côn Lôn Sơn ở Thánh Giới (sách Phép Xuất Hồn gọi nơi này là “Trung Thiên thế giới”), nơi có thân phụ của Đức Tổ Sư cư ngụ. Sau đó, dắt xuống trở lại **giữa trán** của tôi, rồi nhờ **trung tâm chân mây** của tôi để qua gặp bà xã (chị Thanh Trúc chắc đang ngồi thiền). Sau đó chắc về luân Thánh Giới.

3. NHẬN XÉT. Ấn chứng này, tôi không thể kiểm chứng được mức chính xác, chỉ xin ghi ra đây những ý niệm thiền giác để bạn đạo giải trí và suy ngẫm. Thể xác con người do ngũ hành (đất) tạo ra, cần phải đi trong ngũ hành (tu trong đời) để giải thoát khỏi ngũ hành (tham, sân, si) thì mới vững chắc. Một yếu tố cũng khá quan trọng là anh Phùng không có công quả nhiều cho Vô Vi nhưng khi nào thiếu tu thì chắc sẽ được “sư phụ” NM nhắc nhở. Nếu so sánh với các vị chon tu được “các ông sư áo vàng và các ông cha áo đen” rước về Thánh Giới thì tầng 1 Trung Thiên của anh Phùng cao hơn một bậc. Nhưng nếu so với vài vị về với Đức Thầy (MNP,

NPY, HVE), hôn vĩa đi chung, thì anh Phùng lại thấp hơn một bậc. Hai vị đầu mắt sớm, cần Địa Ngục rắn đe. Nhưng vị thứ ba đã đi đúng đường văn phật, khi còn tại thế **Vĩa đã ngồi trên đầu**, có thể trực tiếp nhận thanh điện, lúc lia xác, theo chơn hồn về Trung Thiên thì đã rất thanh nhẹ.

Khương bửu Võ
Los Angeles, ngày 27/6/2017

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

H N, ngày 17/3/99

Kính thưa Thầy Tám

Con tên là N Đ T, sinh 1956, ở H N Năm 1977, con được anh S. L truyền pháp tại H N.

Sau đó anh Q giúp con tiền bạc vào chỗ anh H tu học chừng hai tháng, gặp nhiều bạn đạo và được tặng vài nghìn trang sách, và một số băng giảng của Thầy. Đến nay được 2 năm, chỗ trung tâm chân mày con thường thấy ngứa như kiến cắn. Mỗi đêm con ngồi thiền được 90 phút. Sáng ngủ dậy, con soi hồn, pháp luân, thiền một lát, rồi hằng ngày lo công việc, niệm Phật và nghĩ về Thầy rất nhiều. Gia cang từ chỗ hắt hủi con, nguyên rủa con là ăn chay, niệm Phật, mê tin dị đoan nay đã bớt căng thẳng, chuyển dần sang bằng lòng. Nay trong nhà đã tràn ngập hòa khí, tâm thức con bớt phân tâm tối. Nay con nhờ anh VTS chuyển thư con tới Thầy, tức là xin Thầy nhận nơi con một lạy tạ ân nghĩa kèm theo một giọt lệ thấm nhuần sự truyền cảm yêu thương chẳng còn phân biệt nước mắt nào của con, giọt lệ nào của Thầy. Ở H N con có gặp chị L, chị có duyên liên lạc trực tiếp với Thầy, cứ nhắc đến Thầy là chị khóc, còn con thì nước mắt chảy vào trong.

Con xin bày tỏ lòng kính trọng anh chị đi trước đã phát tâm truyền pháp Vô Vi tới H N, nơi quê hương của con vốn tràn ngập thanh lịch, nhưng cũng nhiều xung đột vô cơ giữa người với người.

Trong bộ đầu con thường trực hai luồng nội thức :

1) nghĩ về Thầy nhiều, tự luận bàn đời và đạo như là có sự dẫn ý của Thầy Tám;

2) nghĩ và nhớ về mẹ con qua đời cách đây 9 tháng. Vài ngày trước khi mất, mẹ con thiếp đi, con mở băng Niệm Phật, bị bố và các em phản đối, cấm đoán. Thương mẹ, con lấy 3 ngón tay của con, nút lỗ tai mẹ, soi hồn cho mẹ ngày 2-3 lần, từ 5-10 phút. Kỳ lạ thay, mỗi lần Soi Hồn cho mẹ, thấy mẹ có tỉnh và nghe hiểu chút ít sự việc chung quanh. Trước lúc tắt hơi chừng 3 giờ, con cho mẹ nghe băng Niệm Phật, khóe mắt mẹ con chảy 2 giọt lệ, sau đó tắt thở.

Một trăm ngày sau, khi con thiền xong, nằm ngủ, mơ gặp thấy mẹ trong một thoáng, gương mặt mẹ con trắng hồng, bình thường như lúc còn sống. Con xin Thầy giúp con đôi lời về mẹ con và sự Soi Hồn của con hộ mẹ. Con nhận thấy việc chuyển biến nhà ở thành "thiền đường" là việc cần và nên làm; nên con phát tâm biến nhà của con thành phương tiện dâng hiến cho các anh chị Vô Vi đi trước, tạo nơi chốn để các anh dạy con tu học kết

quả cao cũng là truyền thừa cho lớp con cái con nguyên lý tu hành, nếu có điều kiện giúp đỡ người kế tiếp như Tông Chỉ Thầy đã truyền dạy. Con ngó ý xin sự cố vấn của anh sáu L, anh H giúp con kinh nghiệm tổ chức xây dựng thiền đường nhỏ tại H N. Con xin Thầy khai sinh thiền đường Vô Vi đầu tiên tại H N. Trên đây là ước mơ con đã cùng anh sáu L nghĩ đến từ 2 năm nay.

Gần đây trong một vài lần liên lạc với các bạn đạo trong Sg, con có thấy các bạn nêu việc thiền cơ chuyển biến. Con ở ngoài H N nghe lời Thầy lấy thân xác để tu chết bỏ. Cũng có bạn mời con vào Sg tu cùng cho vui, tránh tai nạn ngoài Bắc, con xin Thầy cho con ý kiến, con nên ở Bắc hay vào Nam. Con được chị L (H N) rủ con vào Nam tu, con cũng chưa nhận lời.

Vài dòng kính thăm Thầy. Con chúc Thầy trường thọ an vui. Con xin ngừng bút.

Con,
T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 13 tháng 8 năm 1999

Đ T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 17 tháng 3 năm 1999, được biết con đã thực hành và đã được gặp anh S và anh Q và được vào nam tu nơi nhà anh H.

Con đã cảm nhận được sự dần thân phục vụ bạn đạo chơn thật và hết lòng. Con lại có cơ hội nhận thêm triết lý của Thầy qua sách vở và băng chép lời giảng của Thầy mà thực hành, đó là dịp may của chính con. Chỗ trung tâm chơn mây chuyển chạy ngửa ngáy đó là điển bắt đầu chạy do sự cố gắng của chính con, con sẽ bắt đầu bước qua lãnh vực điển giới và sẽ hòa tan trong sự thanh tịnh của Trời Phật mà tu. Cuộc thay đổi nào cũng phải gặp sự khó khăn nhiên hậu mới tiến. Tình đời đen bạc, phỉ báng là nhiều, xây dựng lại ít, buồn nhiều vui ít, đó là chuyện thường tình của cuộc sống đen bạc của tình đời. Tự túc là dừng chí tiến hóa thâm sâu của địa hạt tâm linh, con đã cảm động đến rơi lệ là đã có cơ hội giải nghiệp tâm. Sau khi rơi lệ cảm thấy nhẹ nhàng và an vui, tâm thức lần lần khai mở hướng về tâm linh nhiều hơn.

Còn về việc mẹ con cảm động đến rơi lệ khi nghe băng niệm Phật, chứng minh chấn động tâm linh của mẹ con được tiến một phần nào trong tâm thức, phần hồn của mẹ con được ổn định khi lìa xác, con nên tiếp tục niệm Phật hướng tâm về mẹ để sưởi ấm phần hồn của mẹ.

Còn về thiền đường Thầy đã gởi cho con một bài khuyên tu nhờ anh S L chuyển cho con. Nếu con có dịp vào Nam tu thì rất quý, còn ở lại xây dựng thiền đường thì sẽ giúp được nhiều người hơn. Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Dallas, ngày 14 tháng 7 năm 1981

TÌNH THƯƠNG DALLAS

Dallas tình thương chuyển một nhà
Trời ban thanh điển khó lìa xa
Nguyên tu tự đặt tâm thành tiến
Chuyển bước ra đi vẫn nhớ Cha.

Nhớ Cha phải hiếu, phải hòa
Chơn tâm thương độ thật thà đến nơi
Sống trong nhiều kiếp của Trời
Chuyển luân luân chuyển từ đời giải thông
Từ xưa đã tự ước mong
Ngày nay tái ngộ tham tông lý chơn
Cha Trời siêu diệu ban ơn
Trùng tu giải nghiệp quy hườn hư không
Chuyện đời tạo nghiệp chớ mong
Ngày kia lâm khổ khó tòng thiên cơ
Chuyển xoay xoay chuyển từ giờ
Dạy cho hiểu đạo thờ ơ chẳng còn
Dù cho xuống biển lên non
Cũng lo thực hiện vương tròn ý Cha
Cảm thông thiên địa tự hòa
Duyên lành đạt pháp trong ta có hoài
Chẳng còn động loạn bi ai
Duyên lành đạo pháp dồi mài sửa tâm
Trở về nguyên cảnh siêu thâm
Quy hồn quy vía mới tầm đến nơi.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Năm (tiếp theo)

THAM DÂM HIẾU SẮC CHUYỂN KIẾP LÀM HƯƠNG NÚI
CỔ BIẾC RỪNG SÂU THANH TỊNH CHUỘC LỖI XUA

...

Tế Phật: Pháp Phật vô biên, lời nói của ta, đối với người tuy không khác, song lời Phật, lời pháp mỗi tiếng rung chuyển con tim mãnh liệt, hương nghe tự nhiên lãnh hội được. Lời nói của Tiên Phật là lời nói thực, nói đúng, Tiên Phật dùng loại ngôn ngữ tâm linh thuyết pháp với mọi loài chúng sinh, nên khi nghe tất cả đều hiểu rõ.

Dương Sinh: Quả thực là linh diệu quá mức. Chúng sinh hình thể khác nhau, song tính Phật ngang nhau, có một số động vật còn có thể biết tính người, nghe lời chỉ dạy của người, ngược lại đời có lắm kẻ chẳng chịu nghe lời khuyên bảo tốt lành của Tiên Phật, cứ hành động ngang ngược tội tăm. Bởi vậy mới rõ thế giới tâm linh có ngôn ngữ cùng tính Phật bình đẳng chung.

Tế Phật: Dương Sinh nhận xét rất đúng. Con có thể phỏng vấn hương núi được rồi.

Dương Sinh: Xin ân sư điểm hóa giúp hương ghi nhận để tiện phỏng vấn.

Tế Phật: Vừa rồi thầy đã ban chút Phật pháp, giờ điểm hóa thêm để nâng cao nguyên linh giác ngộ của hương. “Hương núi nhìn rõ tay ta, tay Phật điểm tâm Phật, tay Phật mở cửa Phật, tay Phật độ chúng sinh, tay Phật diệt ma chướng, tay Phật nắm tay Phật, người và ta cùng thành Phật. Hương vốn là của báu chốn núi sâu, tính thuần dương, sống ở núi xanh trời đất là nhà, tu thân tự yêu, thân gồm kim đan, chạy

nhảy như bay, pháp phối muốn thành tiên, loài thú tiên, thú tiên, sớm hiểu nguồn cội...”.

Dương Sinh: Ân sư dùng quạt bồ quạt trên đầu mỗi con hương, đột nhiên thấy trên đầu hương núi có một luồng ánh sáng xanh, không rõ nguyên nhân tại sao?

Tế Phật: Hương núi từ khi sinh ra tới nay, chuyên sống giữa cảnh núi xanh nước biếc. Cổ là tinh hoa của đất, nước là suối của trời. Tới lui qua lại trên đất rộng, hưởng thụ tinh anh của mặt trời mặt trăng tỏa chiếu, hàm dưỡng thân thể thuần dương, bây giờ thầy ban pháp giúp linh khiêu của hương khai mở cho nên mới thấy luồng khí tia bay lên.

Dương Sinh: Quả là thần diệu, đạo hạnh của hương núi thực là thâm hậu.

Tế Phật: Dương Sinh có thể bắt đầu cuộc phỏng vấn hương núi.

Dương Sinh: Thưa vâng. Xin hỏi đời sống của hương ở trong núi sâu như thế nào?

Hương Núi: Thưa vị là ai? Tại sao lại đập đầu tôi? Hiện thời chân tôi đứng không vững, có cảm giác muốn bay bổng lên không.

Dương Sinh: Tôi là thánh bút Dương Sinh thuộc Thánh Đức Đường ở Đài Trung, còn đây là sư phụ Tế Phật, ngài phụng chỉ hướng dẫn tôi soạn sách Luân Hồi Du Ký, bữa nay trước tiên đến đây phỏng vấn, xin chớ ngạc nhiên kinh dị.

Hương Núi: Thưa, à thì ra nguyên nhân là như vậy, đức Phật Sống Tế Công đã ban pháp khai

mở linh khiêu cho, thực là ân đức vô lượng, chúng con xin cúi đầu lạy tạ...

Tế Phật: Miễn lễ, hãy mau mau trả lời những câu hỏi của Dương Sinh.

Hương Núi: Xin tuân lệnh, Dương thiện sĩ hỏi này có hỏi về cuộc sống ở đây như thế nào? Giờ đây xin thưa rằng: “Từ khi lọt lòng mẹ tới nay, ngày đêm làm bạn cùng núi xanh, ăn cỏ non, uống nước suối, tắm gió mát, có nhà ở nơi khu rừng đầu núi, hoàn toàn sống theo tự nhiên. Vì

thợ săn đào hầm giăng bẫy nên thường bị hại, phải dờn vào ở chốn núi sâu, song vẫn không được yên tâm, thường xuyên sợ hãi, rất muốn tự do, sống cuộc đời an cư lạc nghiệp, hết còn bị loài người khinh rẻ là giống thú nhỏ bé cùng yếu đuối. Dương thiện sĩ có thể xin với thợ săn để chúng tôi được sống yên ổn không? Thợ săn luôn luôn ham thích đuổi bắt chúng tôi, bởi vậy chúng tôi thường bị sát hại một cách tàn nhẫn!”

(còn tiếp)

